

— **Frane Novak.** Od Sv. Marjete pri Moškanjcih se nam piše: Na južnozahodnem bojišču je za domovino in cesarja padel dne 28. nov. 1915 enoletni prostovoljec deseterik Frane Novak. Doprisk je mariborsko učiteljske ter stal tako na pragu v življenje, katero mu je pretrgal kot junaku sovražna krogla. Obitelji, ki s tem izgubi že drugega sina in brata v tej vojni, naše sožalje!

— **Alojzij Popošek.** Iz Ptuja se nam poroča: Alojzij Popošek, edini sin Popošekove družine iz Podvinc je v najlepši dobi svojega cvetočega življenja — v 23. letu — zapustil solzno dolino in se preselil v boljšo domovino. Služil je pri slovenskoštajerskem domobranskem pešpolku. Ranjen je bil dvakrat v Galiciji, kjer je v bolnišnicah prestopal strašne bolečine. In tretjič je šel na italijansko bojišče; tam se je boril 3 tedne na Doberdobski planoti s sovražnikom. Njegovi znanci nam poročajo, da ga je dne 15. decembra 1. 1915 raztrgala laska granata. Strašna usoda za stariše in sestre! Bil je miroljubnega srca. Njegovo največje veselje je bil domači pljug in vsa druga kmečka opravila. Naj mu bo tuja zemljica lahka! Ti pa mili Jezus nas enkrat združi tam, ker ne bo žalosti in trpljenja in tudi vojske ne! Spavaj sladko v tuji zemlji, sinko dragi, nad zvezdami na nas ne pozabi!

— **Ivan Toplak.** Z italijanskega bojišča se nam piše: Nemila smrt nam je ugrabila mladeniča Ivana Toplak, doma iz Podvinc v pri Ptuju, v najlepši dobi, starega 24 let. Nahačal se je pet mesecev na južnem bojišču, kjer ga je dne 7. jan. zadela sovražna krogla in mu predrla njegova mlada prsa. Bil je priden, prijazen fant. Njegov tovariš Fr. Petek je naznanil žalostno novice njegovim domačim in pristavil: „Res, žalostno za vse, ki smo mu bili prijatelji!“ Naj bo mlademu slovenskemu junaku doberdobska zemljica lahka! Mirno počivaj, ljubi Ivan! Na veselo svidenje nad zvezdami! — Alojzij Strakl, doma iz Radomersčaka pri Ljutomeru; poddesetnik F. Petek od Sv. Tomaža pri Ormožu; Ivan Munda in Ivan Čeh iz Spuhlje.

† Župnik Fr. Muršič.

Cela framska župnija je glasno zaplakala, ko se je dne 28. jan. izvedelo, da je umrl župnik č. g. Frančišek Muršič. „Ah, da so nam umrli dobri kateheti“, je zdihovala šolska mladina in se ni dala utolažiti. „Ah, da smo izgubili blagega gospoda“, so govorili udani mu framski župljani ter niso mogli prav verjeti, da bi mogla smrt tako hitro in nepričakovano opraviti svoje neusmiljeno delo. Vnetje pljuč in možganske mrene, katero je dobil na poti v planiško šolo, je strlo njegovo v zadnjem času vsled preganjanj oslabiljeno telo in mu uničilo življenje. Bil je komaj 49 let star.

Pot njegovega življenja je bila pot večine slovenskega razumnika. Šele po hudem boju s pomankanjem in z vsemi mogočimi ovirami je prišel do kruha. Ko je menil, da so težavnosti leta njegovega življenja za njim, ga je prišla smrt s svojo koščeno roko in ga odvedla s tega sveta. Rodil se je dne 8. oktobra 1867 v vinorodnem Zavrču. Svoje gimnazijske študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovje v Mariboru. Dne 25. julija 1895 je bil posvečen v mašnika in še isto leto poslan med ljudstvo.

Mlad duhovnik je bil poln vzorov, poln načrtov in poln veselja za delo. Razpel je jadra in se podal s temi bogatimi zakladi na široko morje življenja. Iz ljudstva je izšel, ljudstvu, dobremu in poštenemu svojemu ljudstvu je hotel posvetiti vse svoje moči. Bil je skrajno vreden v šoli, neumoren v spovedništvu, nenavadno izboren v cerkvenem govorništvu in tudi izven cerkve skrbel za pravice in dobrobit v oskrbo mu izročene ljudstva. Kjerkoli je služboval, še sedaj ni pozabljeno njegovo vzorno delovanje. Kaplanoval je najprej v Brezicah od 17. oktobra 1895 do 4. avgusta 1896, potem v Kozjem do 14. nov. 1898 in na to pri Sv. Benediktu v Slov. gor. do 25. julija 1903, ko je postal župnik v Framu.

V politični zgodovini štajerskih Slovencev ostane posebej zabeleženo njegovo delovanje v Kozjem. Njegova ljubezen do ljudstva je našla odmev v širih krogih in kadar so nastopili odločilni časi, slo je ljudstvo za njim. In tako se je zgodilo, da so Slovenci dobili tržno zastopstvo v roke, katero so prej imeli ljudje približno iste politične barve, kakor so zdaj štajerski. Kozje je od istega časa naprej ostalo slovensko.

Kakor se je povsod, kamor je prišel Muršič, poznalo njegovo katehetsko, cerkvenogovorniško in spovedniško delovanje, tako je tudi povsod vzevelo globoko katoliško-narodno javno življenje. Muršič pač ni bil mož, ki bi šel mimo kakor senca, ampak mož, ki je krepko prijel za pljug ter rezal globoke brazde v zemljo. Da taki možje najdemo tudi nasprotstvo, čeprav sami nikogar ne sovražijo, kateri razumen človek bi se temu čudil? Tako je bilo in tako bo ostalo vedno! Samo puhle repe se nihče ne dotakne. Toda tudi veliko ljubezen in razumevanje najdemo možje

načrtov in dela pri svojem ljudstvu. To se je videlo tudi v Framu ob smrti Muršičevi. Žalost za njim je bila nedopovedljiva. Pokazala se je posebno v nedeljo ob pogrebu. Ko je dr. Medved govoril pokojniku zadnje besede v slovo, je glasno jokanje in ihtenje nadvladalo njegov krepek glas. Muršič ni delal samo v šoli in cerkvi, ampak tudi v društvi in denarnih zavodih. Hvaležno ljudstvo bo mu to delo sedaj plačevalo z molitvijo in trajnim spominom.

V širjih krogih spodnještajerskih Slovencev je bil pokojni Muršič znan kot pridigar ob romanjih v Marjino Celje, v Brezje in na Trsat. Njegov krepek glas, njegova vznesena beseda, njegovo navdušenje za sveto stvar je vsakokrat globoko učinkovalo na pobožne romarje.

Pogreb je bil v nedeljo, dne 30. t. m. Velika množica je prišla skupaj, da je izkazala rajnemu zadnjo ljubav. Navzoči so bili tudi državni in deželni poslanci dr. Korošec, Ozmeč, Pišek in dr. Verstovšek. Domača in planiška šola sta se udeležili pogreba polnoštevilno pod vodstvom vrlega učiteljstva.

Pogreb je vodil preč. g. hoški dekan Al. Grusovnik v spremstvu 23 duhovnikov, sosedov in prijateljev pokojnika. V slovo je govoril rajnemu prof. dr. Anton Medved. Omenjal je njegovo goreče delovanje na leci, v spovednici in v šoli. Ljudstvo je jokalo na ves glas med pogrebom. Ob grebu mu je zapel domači pevski zbor nagrobno žalostinko v slovo. Staro in mlado je ljubilo svojega prijatelja in voditelja, za to jim je bilo slovo tako neizmerno težko. Pokoj njegovi duši! Na veselo vstajenje!

Razne novice.

* **Duhovniške vesti.** Č. g. Josip Ozmeč, župnik in deželni poslanec pri Sv. Lovrenu na Dravskem polju, bo dne 1. marca instaliran za župnika na župnijo Ljutomer. — Č. g. Ivan Jelšnik je bil dne 2. febr. umeščen na župnijo Zibika. — Prestavljeni so sledeči č. g. kaplani: Ivan Bosina s Sladke gore k Sv. Martinu na Paki, Anton Zupančič iz Loke pri Zidanem Mostu na Sladko goro in Jurij Cvetko iz Koprivnice v Loko.

* **Odlikovanje.** Ponovno Najvišje pohvalno priznanje za junaštvo in požrtvovalnost pred sovražnikom je dobil fregatni zdravnik dr. Ivan Fras, štajerski rojak iz Dragotinca pri Sv. Juriju ob Šč.

Odlikovani junaki 87. pešpolka. S srebrno hrabrostno kolajno 2. razreda je bil odlikovan računski podčastnik 1. razreda Jožef Gregorec. Z bronasto kolajno za hrabrost pa četovodja Anton Rozman, poddesetnik Franc Klobasa, pešca Janez Grobelnik in Jožef Hentak.

Odlikovani junaki 47. pešpolka. S srebrno hrabrostno kolajno 2. razreda so bili odlikovani: Kadet Ivan Kajfaj, četovodja Franc Longini, deseterik Janez Rumpel, deseterik Ferdinand Trojan, poddesetnika Jožef Bok in Alojzij Scheucher ter pešca Avgust Volmajer in Franc Pregl. Z bronasto hrabrostno kolajno sledeči: Pešci Karol Fridinger, Rudolf Hofstätter, Janez Zöhrer, Anton Kaučič, Janez Jamernik, Feliks Škrober, Anton Kitek, Rupert Žaberl in Janez Maček.

Junaki s „Zente“ v Pulju. V ponedeljek 24. jan. so dospeli v Pulj junaki s „Zente“. Občinstvo jih je navdušeno pozdravljalo. Sedaj, ko je Črna gora poražena, so se vrnili v domovino še pred koncem svetovne vojne, kar razveseli gotovo vsakega, zlasti pa njihove svjce. Nasi junaki so bili v črnogorskem ujetništvu 18 mesecev.

Kapitaliziranje hrabrostnih svetinj. „Az Est“ javlja, da pretresajo merodajni ogrski krogi misel kapitalizirati mesečne prejemke imeteljev hrabrostnih svetinj, če imajo dotični samostojno obrt ali hočejo kupiti zemljišče. V tem slučaju bi se izplačalo imeteljem zlate hrabrostne svetinje 4000 K, imeteljem vel. srebrne svetinje 2000 kron, imeteljem male srebrne svetinje pa 1300 kron. Tudi prejemki invalidov in sirot bi se kapitalizirali.

„Slovenski Gospodar“ zvest tovariš slovenskih domobrancev. Nasi domobranci nam pišejo: Ko sem bil doma sem se vsikdar veselil dneva, ko je pismonoša prinesel „Slov. Gosp.“ da sem posnel in njega razne novice, ki jih je imel v obilni meri na razpolago. Pa ko nas je cesar poklical a obrambo domovine proti veroomnietarju, nas tudi sedaj pride „Slov. Gospodar“ obiskat na topli jug. Ne morete si doma predtavljati, kako veselje za vlada v naši sredini, ko ga zagledamo. Tedaj gre

iz rok v roke in vsak hoče biti prvi, da ga čita, kako na vseh bojiščih naši slovenski fantje in možje bijejo sovražnika. In v kratkem času bomo tudi mi slovenski domobranci od pešpolka pokazali nezvestemu polentarju, kar znamo. Sedaj smo še namreč za rezervo in komaj čakamo, da brž pokazemo, čemu imamo puške in tedaj: „Hura polentar!“ Vse za vero, dom cesarja! Iskrene pozdrave pošiljamo vsem čitateljem „Slov. Gosp.“ sledeči slovenski domobranci: Josip Krajnc od Sv. Ruperta v Slov. gor.; Anton Weingerl od Sv. Jakoba v Slov. gor.; Lovrenc Ferlan od Sv. Trojice v Slov. gor.; Josip Mesko iz Polensaka; Ludovik Skrbč iz Fram; Franc Arnejčič iz Haloz; Valentin Voga iz Trsta; Ivan Hriberšek iz Brezic; Ivan Šiserko iz Leitersberga in Anton Resnik iz Rajhenburga.

Slovenski junak odlikovan z zlato kolajno. Iz Ljubnega v Savinjski dolini se nam poroča: Četovodja Franc Barbej, od slovenskoštajerskega pešpolka je bil dne 16. januarja odlikovan z zlato hrabrostno kolajno. Od visokih častnikov pa je za svojo izredno hrabrost in junaške čine dobil darilo 200 K, katere je takoj poslal svoji materi. Vzgleden slovenski sin!

„Slovenski Gospodar“ med obmejnimi Slovenci. Poroča se nam: Naš „Slovenski Gospodar“ si je med vojsko pridobil mnogo novih prijateljev. V župnijah Lučane, Kaplja in Arvež se je za Vas list v zadnjem času oglasilo izredno mnogo novih naročnikov. Celo taki, ki so poprej zabavljali čez Vas, so si sedaj naročili „Gospodarja“. Mnogi, ki so večkrat naglašali, da ne razumejo čistega slovenskega jezika, so se ga sedaj naučili, ker vsebinska ki jo prinaša „Slov. Gospodar“, ima posebno privlačno moč za naše kmečko ljudstvo. — Tudi iz Spielfelda in Cmureka se nam poroča, da so se mnogi, ki so poprej čitali edino nemške liste, naročili na „Gospodarja“.

Slovenski sanitejci na italijanskem bojišču. Piše se nam: Zima je tukaj na italijanskem bojišču precej ostra, čeravno ni mnogo snega. Zdravi se smo. Kužnih bolezni je le malo. Slovenski fantje smo kljub velikim težavam vedno veseli in židane volje. Iskrene pozdrave! Poddesetnik Jožef Vučina od Sv. Andraza v Slov. gorici; Anton Klemenčič iz Rožičkega vrha pri Sv. Juriju ob Ščavnici; Jožef Kröpl od St. Janža na Dr. polju; Anton Laubič iz Dramelj pri Celju; Jakob Apat iz Škoflje vasi in Konrad Kolar iz Središča. Živijo Slovenci!

Za vojne begunce iz juga. V Mariboru se je ustanovil okrajni pomožni odbor za vojne begunce iz juga. Pojasnila se dajejo v poslopju c. k. okrajnega glavarstva, II. nadstropje, vrata 14 ob ponepeljkih, sredah in sobotah od 10—12 ure predp. in od 2—4 ure popoldne.

* **Gonja zoper župane.** Ker so tudi župani bili klicani k naboru, a se je reklo, da bodo nekateri oproščeni vojaške službe, so ponekod zavistni ljudje uprizorili celo gonjo zoper nje. Tako se nam poroča, da ponekod gotovi ljudje pobirajo podpise po občini in v posebnih vlogah zahtevajo od političnih oblasti, da se naj župane na vsak način vpokliče, ker je še v občini dovolj starejših mož, ki bi lahko vodili županske posle.

* **Rekviriranje žita.** Kmečki posestniki mariborskega okraja se pritožujejo, da so mnogi zopet dobili pozive, naj do 15., oziroma 21. febr. oddajo go-

tove množine žita, dasiravno so že zahtevano žito oddali. Ljudstvo je bilo zelo razburjeno. O zadevi smo se poučili in zvedeli, da se godi mnogim posestnikom krivica. Urad na glavarstvu, ki vodi zapiske o oddanem žitu in fižolu, ni popolnoma in pravočasno izknjižil, koliko žita so posestniki oddali. Med tem časom pa so drugi uradniki že izdelali in razposlali pozive, da se mora zahtevano žito čim prej oddati, drugače se bo za isto po 21. febr. plačalo za 10 odst. manj in se bo, če bi bila potreba, s silo odvzelo. Naše uredništvo je takoj v tej zadevi posredovalo in dobilo zagotovilo, da se bo občinam naznanilo, da tistim posestnikom, ki so zahtevane množine žita in fižola že oddali, a so kljub temu dobili nov poziv, ni treba več oddajati žita. Občinska predstojništva morajo to dotičnim naznaniti in ob enem poslati okrajnemu glavarstvu naknadno poročilo o oddanem žitu.

Kaj bo z galico? Deželni vino- in sadjarski inšpektor Stiegler poroča v grških listih, da se je zaguralo načelniku graške zveze kmetijskih združenj, Barti od vlade 55—60 vagonov modre galice, s katero množino da se bo dalo izhajati, ako se ne bode škropilo z galico drevja. Pripominjamo, da danes galice še nima sigurno virokah nobena kmetijska korporacija, katera jo je kupila za svoje člane. Upati je, da bo mogoče galico dobiti, ni se pa bati, da bi dobila ena korporacija vse, druge pa nič, temveč se bo blago po naročilih sorazmerno razdelilo.

Zetvenim komisijam! C. kr. zetveni komisar, vinarski nadzornik g. Fr. Matjašič bo imel v prihodnjem času v večih krajih posvetovanja, kako bi se prišlo v okoliš primanjkanju delavskih moči, ki preti prihodnjo spomlad. Gg. občinski predstojniki, ki so povabljeni na ta posvetovanja se pozivljajo, da se jih polnoštevilno udeleže, ker se tu gre za velevažne zadeve kmečkega ljudstva. Posvetovanja se vrše dne 4. februarja v Rogatcu, 8. februarja v Sevnici, 9. februarja v Brezicah in 10. februarja v Kozjem.

V sanjah dobil dar govora. V Stobelnu na Saskem je prišel v bolnišnico pešec Ivan Steven. Pred meseci ga je na Ruskem zasula granata. Bil je živ pokopan. Patruja ga je sicer izkopala, a govoriti ni več mogel. Od silnega strahu je izgubil dar govora. Neko noč je imel hude sanje; kar naenkrat zavpije, tako da so strezniki pritekli sku paj. Toda vesel začne »mutasti« vojak pripovedovati, kakšne sanje je imel, kako je v strahu zavpil in — sedaj lahko še naprej vpije.

* Prihodnja petkova „Straža“ prinese obširni seznam padlih, ranjenih in ujetih naših domačih polkov.

Dopisi.

* **Maribor.** Kakor izvemo, so se črne koze, ki so divjale od Božiča naprej v našem mestu, posebno med vojaštvom, že tako omejile, da se bode vojaštvo tekom nekaj tednov zopet lahko prosto gibalo.

* **Studenec pri Mariboru.** Dne 30. jan. je izvršil v svojem stanovanju v Studencih pri Mariboru samomor uslužbenec južne železnice Franc Ornik. Zmračil se mu je um.

Kamnica pri Mariboru. Pretečeno nedeljo dne 30. januarja je imela tukajšnja Kmečka hranilnica in posojilnica svoj drugi občni zbor. Čeprav ustanovljena še le leta 1914, ima zaznamovati v tem kratkem času svojega obstoja jako povoljne uspehe. Na občnem zboru, ki je bil precej dobro obiskovan je v poljudni obliki predaval nadrevizor g. Pušenjak o važnosti cesarske naredbe glede razkosavanja kmečkih posestev ter o vzrokih sedanje draginje. Z vidnim zanimanjem so sledili poslušalci govornikovim izvajanjem. Dejstvo, da se naše dobro kmečko ljudstvo poslužuje v tako obilni meri svojega domačega denarnega zavoda, pač jasno dokazuje, kako potreben je bil za našo župnijo. Želimo mu, da bi se tudi v tekočem letu tako krepko razvijal. Kmetije, poslužujte se v obilni meri vašega domačega denarnega zavoda!

* **St. III v Slov. gor.** V premogovniku v Kočevju je v nedeljo, dne 30. jan., ubilo 21letnega rudarja Rudolfa Lorbeka, edinega sina posestnice-vdove v Selnici ob Muri. — Nekemu Rusu-ujetniku je v torek, dne 1. febr., pri veleposestniku Hornickiju rezni stroj odrezal dva prsta na desni roki in enega hudo poškodoval. Ranjenca so prepeljali v Gradec v bolnišnico.

* **St. III v Slov. gor.** Fürthova tovarna za debeli papir v Ceršaku bo zopet otvorila svoj obrat. Ravnateljstvu tovarne se je posrečilo, da so potrebni

moški delavci oproščeni vojaške službe. — V Selnici je umrla kmečka hči Terezija Dreier. — Vsled izredno ugodnega in toplega vremena smo v januarju opravili mnogo spomladanskih opravil. Nekateri so sejali ječmen in pšenico, drugi so delali praho i. t. d. Trte pa so večinoma porezane. — Naš g. organist prav pridno prodaja „Slovenskega Gospodarja“ in „Stražo.“ Ljudje tako z veseljem segajo po berilu, da vse dopolne številke naših listov razproda.

Malanedelja. Tu je umrl po 4tedenski mučni bolezni g. Martin Šek, trgovec pri Malinedelji. Bil je obče spoštovan, to je pokazala tudi velika množica njegovih znancev, ki so ga prišli spremiti na njegovi zadnji poti. Mož ni nikoli skrival svojega verskega prepričanja. Bil je skrajno delaven, in Bog mu je podelil tudi velike spretnosti, znal je več rokodelstev in bil vsled tega tudi sosedom v veliko pomoč. Rajni je bil tudi zelo napreden mož. On je prvi začel obnavljati po trtni uši pokončane gorice. Bil je tudi vnet za občni blagor in je z navdušenjem pomagal, če je občina priredila kako delo na roboto. Njegova smrt je naredila v fari veliko vrzel. Naj v miru počiva!

* **Sv. Lovrenc na Dravskem polju.** Vabilo k občnemu zboru strojne zadruge v Sv. Lovrencu na Dr. polju, registrirane zadruge z omejeno zavezo, kateri se vrši v nedeljo, dne 20. febr., v Soli. Začetek popoldne po večernicah. Dnevni red: 1. Poročilo načelnika. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Odobrenje računskega zaključka za leto 1915. 4. Nadomestna volitev načelnika. 5. Volitev nadzorstva. 6. Slučajnosti. K polnoštevilni udeležbi vabi načelnik. 68

* **Sv. Vid pri Grobelnem.** Tukaj je umrl 72letni nadučitelj Matija Šumer. N. p. v m.

Sv. Jurij ob juž. žel. Podružnica c. kr. kmet družbe v Št. Jurju ob juž. žel. ima svoj občni zbor v nedeljo dne 6. svečana ob 9. uri dopoldne v restavraciji pri kolodvoru.

Štor pri Celju. Nadporočnik saperjev, Artur Kauczki, doma iz Štor, je bil odlikovan z vojaškim zaslužnim križcem tretjega razreda z vojnim okraskom.

Sv. Pavel pri Preboldu. Katoliško izobraževalno društvo ima svoj letni občni zbor v nedeljo, dne 6. februarja v Društvenem domu. K obilni udeležbi vabi odbor.

* **Hrastnik.** Stabni narednik Avgust Dolinšek, sin tukajšnjega čevljarskega mojstra in gostilničarja, je bil odlikovan z zlato hrabrostno kolajno ter imenovan za častnikovega namestnika.

Zabukovje. V cvetju dekliških let je dne 21. januarja neizprosna smrt pograbila 29letno mladenko zvesto članico Marijine družbe, Joželo Kožuh. Pogreba se je udeležila cela Marijina družba. Sestrice iz Planine so ji zapele pri odprtem grobu žalostinko. G. župnik pa so se v posebnem govoru poslovili od vrle mladenke! N. p. v m.

Zadnja poročila došla v četrtek, 3. februarja. Najnovejše avstrijsko, uradno poročilo.

Dunaj, 1. februarja.

Rusko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov.

Italijansko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov.

Črnogorsko-albansko bojišče.

Položaj v Črnigori in v škaderskem ozemlju je nespremenjeno miren. Razpoloženje prebivalstva je tako, da ni želeli boljše.

Dunaj, 2. februarja.

Rusko bojišče.

Pred mostnim okopom pri Uščiščko je bil sovražnik z napadi z minami prisiljen, da je zapustil svoje prednje järke. Na drugih mestih bojne črte so se vršili patrolni boji.

Italijansko bojišče.

V dolini Sugana so bili napadi sovražnega bataljona zahodno od Roncagna odbiti. Na pobegu gore Col di Lana je bila sovražna saperska postojanka v ročnem metežu zavzeta in razstreljena. Na soški bojni črti topovski boji.

Črnogorsko-albansko bojišče.

V Albaniji so naše prednje čete dosegle brez boja reko Mati.

V Črnigori popoln mir, nobenih posebnih dogodkov.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Polovica Albanije naša.

Italijanski list „Secolo“ potrjuje, da so naše čete zasedle že celo Črnogoro in dobro polovico Albanije.

Naš zračni napad na Solun.

Dne 1. febr. je zrakoplov „cepelin“ vrzel na Solun 20 užitnih bomb v smeri proti poslopjem, v katerih je nastavljen francosko-angleški generalni štab in drugi uradi. 8 oseb je mrtvih, okrog 50 pa ranjenih. Škoda na poslopih se ceni na 1 milijon.

Zmagovita avstrijska konjenica

Ob spodnjem Styru se je, kakor se dne 1. febr. poročajo iz vojnega časopisarskega stana, vršil oster napad naše konjenice na ruske postojanke. Vrti konjeniki so premagali mnogo močnejše sovražne čete in jih vrgli nazaj.

Napad zrakoplovov na zahodno angleško obal.

Berolin, 1. februarja.

Oddelek nemškega zračnega brodogoja je v noči od 31. jan. na 1. februar metal razstrelivne in užitne bombe na ladjedelnice, pristanišče in tovarniške naprave v in pri Liverpoolu in Birkenheadu, železarne in plavže v Mančestru, tovarne in plavže v Nottinghamu in Sheffieldu, velike industrijske naprave na Humberju in pri Great Yarmouthu. Povsod se je opazilo močne učinke vsled velikih razstrelb in srđite požare. Ob Humberju se je poleg tega ena angleška baterija tako poškodovala, da je območnila. Zračno brodogoja so od vseh strani močno obstreljevali, a ni bilo nikjer zadeto. Vse zračne ladje so se kljub močnemu sovražnemu odporu dobro ohranjene vrnile.

Rusi oblegajo trdnjavo Erzerum?

Ruska poročila zatrjujejo, da je ruska kavkaška armada začela oblegati turško trdnjavo Erzerum. Rusi se zelo trudijo, da bi trdnjavo obkrožili, kar pa se jim dosedaj še ni posrečilo.

Novi ruski ministrski predsednik.

Iz Petrograda se poroča, da je odstopil ruski ministrski predsednik Goremykin. Na njegovo mesto je car imenoval člana ruske državne zbornice, Borisa Stürmer. Kot vzrok odstopa Goremykina se navede njegova visoka starost in ne ravno razveseljivo položaj, v katerem se nahaja Rusija. Listi poročajo, da je novi ruski ministrski predsednik velik nasprotnik Nemčije.

Upor na Kitajskem?

Iz Mukdena se poroča, da se na Kitajskem širi uporno gibanje Mongolov. 20.000 Mongolov, katerim se je baje pridružila uporna kitajska brigada, koraka proti glavnemu kitajskemu mestu Pekingu.

Velika železniška nesreča na Francoskem.

Na postaji St. Denis na Francoskem je brzo vlak, ki je vozil iz mesta Calais, radi prenatrte vožnje skočil iz tira. Večina vozov se je prekrupnila in začela goreti. Pod gorečimi razvalinami so ječali številni ranjenci. Poroča se, da je zgorelo in se ubilo 10 oseb. Število ranjenih je izredno veliko.

Samomor turškega prestolonaslednika

Turški prestolonaslednik princ Jusuff Izzedin-Effendi si je radi neozdravljive bolezni dne 1. febr. v Carigradu prerezal žile odvodnice in se tako usmrtil. Princ je bil rojen leta 1857. — Novi prestolonaslednik je mlajši brat sedanjega sultana, Vahid Edin-Effendi.

Rumunsko žito.

Med glavno rumunsko žitno nakupovalno komisijo ter Avstrijo in Nemčijo se vršijo pogajanja za 20-petni nakup 100.000 vagonov stare in nove koruze in drugih žitnih vrst.

Lotarijske številke.

Trst, dne 26. januarja 1916: 33 57 84 64 74
Dunaj, dne 29. januarja 1916: 49 31 78 19 56